

A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a Székesfehérváron a 2022. évi január hó 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2022. évi január hó 20. napján kihirdette a 2.Bf.120/2021/10. számú

í t é l e t e t :

A közúti veszélyeztetés büntette és további bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Székesfehérvári Járásbíróság 2021. évi június hó 8. napján kihirdetett 2.B.266/2020/32. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlott közlekedési bűncselekményként értékelt cselekményét 1 rb. közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettének (Btk. 310.§ (1) bekezdés a, pont I. fordulat, Btk. 311.§) is minősíti.

A vádlott bűnös további 1 rb. garázdaság vétségében (Btk. 339.§ (1) bekezdés).

Büntetését halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak és azt 1 (egy) év szabadságvesztés büntetésre súlyosítja.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott szabadságvesztés büntetésből annak végrehajtása esetén legkorábban a 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú ítéletet.

A fenti ítélettel szemben a vádlott és védője a kihirdetéskor vagy a kihirdetést követő három munkanapon belül, az ügyész pedig a kézbesítéstől számított nyolc napon belül élhet fellebbezéssel.

A fellebbezés sérelmezheti a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntését, illetve kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583.§ (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

I n d o k o l á s :

[1] A járásbíróság Terhelt1 vádlott bűnösségét közúti veszélyeztetés büntetében (Btk.234.§ (1) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1.500 Ft-ban határozta meg. Az így kiszabott, összesen 225.000,-Ft pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett, s rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Terhelt1 vádlottat az ellene emelt, közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetékének (Btk. 310.§ (1) bekezdés c, pont, 311.§) vádjá alól felmentette. Kötelezte a vádlottat 71.386,-Ft bünyügyi költség megfizetésére is.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatti részfelmentést támadó, a teljes körű bűnösség megállapítását célzó, s ehhez képest a joghátrány súlyosítását igénylő, míg a vádlott és védője Terhelt1 felmentése végett jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyész perorvoslata írásos indokolásában arra hivatkozott, hogy a járásbíróság tévedett felmentő rendelkezésének meghozatala során. Az a tény ugyanis, hogy a sértett ment oda a vádlotthoz és vonta őt felelősségre az általa szándékosan előidézett közlekedési szituáció miatt, mellyel nemcsak az ő, hanem az általa szállított utasok testi épségét is veszélyeztette, nem jelenti azt, hogy ezáltal megszűnt közfeladatot ellátó személyi minősége. A két eseménysor szorosan összefügg egymással, közöttük rövid idő telt el, a sértett, amint alkalma nyílt rá, ment oda a vádlotthoz.

[4] Ami pedig az elsőfokú bíróság jogos védelmi helyzetre történő hivatkozását illeti, az ügyész rámutatott arra, hogy semmilyen adat nem támasztja alá azt, hogy tanú1 támadólag lépett volna fel a vádlottal szemben, erre abból, hogy a tanú a bírósági tárgyaláson indulatosan viselkedett, nem lehet alappal következtetni.

[5] Minderre figyelemmel - abban az esetben, ha a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette a törvényszék álláspontja szerint sem állapítható meg - a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége róható a vádlott terhére.

[6] A fentiek alapján az ügyész indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a járásbíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy Terhelt1 vádlott büntetőjogi felelősségét állapítsa meg a Btk. 310.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a 311.§-a szerint minősülő közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében is, és vele szemben halmazati büntetésül végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatban meghatározott szabadságvesztést és közúti járművezetéstől eltiltást szabjon ki.

[7] A vádlott védője fellebbezését indokolva azon aggályát hangoztatta, hogy a járásbíróság ítéletében rögzített tényállás - mely szerint Terhelt1 gépkocsijával a busz előtt indokolatlanul

vészfékezett, s ezzel megszegte a KRESZ 27.§ (3) bekezdését és a buszon utazó utasok testi épségét is veszélyeztette - iratellenes, mivel a tanúk elmondása szerint erős fékezés csak a második fékezés volt, ahol egy gyalogátkelő található. tanúl, aki saját elmondása szerint azzal volt elfoglalva, hogy az utasokat kérdezzesse, nem figyelte az esti forgalmat, már csak a gyalogátkelőhely előtt álló, lassan haladó autót vette észre, s arra majdnem ráfutva, már csak az utolsó pillanatban fékezett. A védő kiemelte, hogy az ítéletben rögzített hosszasan terhelti fékezés azt igazolja, hogy nem hirtelen fékezésről, vészfékezésről volt szó, akkor ugyanis az utasok nem láthattak volna hosszasan világító féklámpát. Mindebből következően a szabályosan közlekedő Terhelttel szemben éppen tanúl volt az, aki szabálytalanul, agresszívan közlekedett.

[8] Mindezek alapján a védő eltérő tényállás megállapítása mellett a vádlott felmentésére tett indítványt.

[9] A Fejér Megyei Főügyészség az ügyészi fellebbezést indokainál fogva fenntartotta, míg a védelmi perorvoslatokat alaptalannak találta. Átiratában ugyanakkor rámutatott arra, hogy a terhelt, aki a menetrend szerinti autóbusz mellett annak autóbuszöböléből való kihaladása során haladt el, legalább eshetőlegesen tisztában volt azzal, hogy az autóbusz közösségi közlekedési eszköz és aktuálisan e tevékenységet végzi annak vezetője. Mindezek alapján a vádlott már a büntetőfékezéssel megvalósította a szándékos közlekedési bűncselekménnyel alaki bűnhalmazatban a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettét (Btk. 310.§ (1) bekezdés a, pont, 311.§).

[10] Az ezt követő történések kapcsán a főügyészség kiemelte, hogy a vasútállomáson történtek időben és térben ugyan elkülönültek a közlekedési bűncselekmény megvalósításának idejétől és helyétől, s a terhelt erőszakos reakciójakor a buszvezető már nem látott el közfeladatot, azonban a közfeladatot ellátó személy eljárása miatti bántalmazás (szemben az eljárás alatti bántalmazással) elkövethető a közfeladat ellátásának befejezése után is. A terhelt és a passzív alany között más okra visszavezethető konfliktusra adat nem merült fel, ekként a szóváltást követő meglökése a közfeladatot ellátó személynek kimeríti a Btk. 311.§-ára figyelemmel a Btk. 310.§ (1) bekezdés c, pont II. fordulatába ütköző közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettét akkor is, ha a buszvezető volt az, aki számonkérte a terheltet. Jogos védelmi helyzet pedig a 4/2013.büntető jogegységi határozatban a Btk. 22.§ (1) bekezdése szerinti jogos védelem korlátaira figyelemmel fel sem merülhet, hiszen az a verbális cselekménnyel szemben nem vehető igénybe.

[11] A főügyészség ezért indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását az ügyészi fellebbezésben és a főügyészségi átiratban írtaknak megfelelően a vádlott 1 rb. közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettében (Btk. 310.§ (1) bekezdés a, pont I. fordulat, 311.§) és 1 rb. közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettében (Btk. 310.§ (1) bekezdés c, pont I. fordulat, 311.§) való marasztalása, s vele szemben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és közúti járművezetéstől eltiltás kiszabása, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtönben való megállapítása, az utólagos végrehajtás esetére a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának az általános szabályok szerinti megállapítása, valamint a felmentő rendelkezés mellőzése útján.

[12] A törvényszék nyilvános ülésen, teljes körű felülbírálat keretében (Be. 599.§ (1) bekezdés, 590.§ (1) és (2) bekezdés) vizsgálta meg az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást.

[13] A járásbíróság eljárása törvényes volt.

[14] Az általa megállapított tényállás részben megalapozatlan, mivel az hiányos (Be. 592.§ (2) bekezdés a, pont), azonban ezen megalapozatlanság a vádlottnak a nyilvános ülésen személyi körülményei körében tett előadása és a tényállás iratok alapján történő kiegészítése illetőleg pontosítása révén (Be. 593.§ (1) bekezdés a, pont) kiküszöbölhetővé vált.

[15] A törvényszék a vádlott személyi körülményei (indokolás (4) bekezdés) körében rögzíti, hogy Terhelt1 2021. áprilisa óta nyugdíjas, korábbi munkaviszonya megszűnt. Nyugdíjának összege nem ismert. OTP-lakáshitele teljes egészében törlesztésre került.

[16] A történeti tényállásban írtakat (indokolás (8) bekezdés) a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a vádlott az általa is tudottan menetrend szerint közlekedő autóbusz mellett elhaladva legalább eshetőlegesen tisztában volt azzal is, hogy az autóbusz közösségi közlekedési eszköz, amelynek vezetője aktuálisan e tevékenységét végzi.

[17] A fent írtak szerint kiegészített és pontosított tényállás képezte a felülbírálat alapját (Be. 593.§ (3) bekezdés).

[18] Az elsőfokú bíróság eljárása során a törvényes figyelmeztetéseket követően a vádlottat, valamint a történetekről érdemi tudomással bíró tanúkat kihallgatta, nyomozati vallomásukat a szükséges körben ismertette, a vádlott és az egyes tanúk vallomása közti ellentmondásokat nevezettek szembesítése útján megkísérelte feloldani. Ily módon a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta.

[19] Az általa tárgyalási anyaggá tett bizonyítékokat alaposan, a logika szabályainak megfelelően értékelte. Ítéletének tényállását a vádlott védekezésében fellelhető ellentmondások feltárásával, az érdektelen tanú2, B-G. A., tanú5 és tanú3 tanúk vallomása egymást erősítő momentumainak alapul vételével, mindazonáltal a Be. 7.§ (4) bekezdésében rögzített alapelvének szem előtt tartásával állapította meg.

[20] Mérlegelése körében számot adott arról is, hogy miért csak a fenti tanúk vallomása által alátámasztott körben fogadta el tanú1 tanú számos ponton önmagának is ellentmondóan, a tárgyaláson vehemensen, felindultan, kioktató és erős hangnemben megtett előadásait.

[21] Mindezek alapján pedig a vádlott védekezését elvetette és rögzítette, hogy Terhelt1 nem később, a gyalogátkelőhely előtti elsőbbségadási kötelezettségének eleget téve és lassító fékezést alkalmazva, hanem már az autóbusznak a buszöbölből való kihaladását és forgalmi sávjában történő közlekedése megkezdését követően szinte nyomban, egy alkalommal, indokolatlanul vészfékezett, ezzel az autóbuszt hirtelen megállásra kényszerítve, s az azon utazó személyek, valamint tanú1 autóbuszvezető testi épségét veszélyeztetve, majd a

vasútállomáson a buszsofőr által e közlekedési incidens miatti felelősségre vonása kapcsán kialakult szóváltás hevében nevezettet egy ízben két kézzel mellkason lökte.

[22] A járásbíróság indokolásában kifejtettekkel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

[23] Megjegyzi a törvényszék, hogy a védő fellebbezésének indokolásában részletezett hosszas terhelti fékezésről, a féklámpa hosszantartó világításáról egyik tanú sem tett említést. E körben K.F.GY. két vádlotti vészfékezésről, tanú2 intenzív fékezésről („satufék” nyomásról), B-G. A. a vádlott gépkocsija féklámpájának felvillanását követően a busz állóra fékezésének szükségességéről, s ugyanígy tanú5 is a busznak a fehérdobozos autó miatti hirtelen nagy erejű fékezéséről számolt be.

[24] A törvényszék a vádlott védője által előterjesztett, tanú1 tanú ismételt kihallgatására, helyszíni szemle megtartására és a csatolt fényképfelvételek bizonyítékként történő értékelésére irányuló bizonyítási indítványt elutasította, mert nem értett egyet az annak szükségessége körében hangoztatott védelmi érveléssel.

[25] tanú1-et a járásbíróság tanúként kihallgatta, ítélete indokolásában maga is hivatkozott a kihallgatás nem szokványos körülményeire, a tanú vehemens, a kérdések megalapozottságát is firtató stílusára, ám mindezekre figyelemmel volt akkor, amikor – a fentiekben már részletezettek szerint – a tényállást elsődlegesen az érdektelen tanúk vallomására alapította, s tanú1 által előadottakat az érdektelen tanúk vallomásának tükrében értékelte. Önmagában az a tény, hogy a vádlott valamennyi kérdését nem tudta nevezettnek feltenni, az észrevételezés jogával szabadon élő Terhelt1t eljárási jogai gyakorlásában érdemben nem akadályozta.

[26] Ami pedig a helyszíni szemle keretében a 7-es úton történt közlekedési eset rekonstrukciójának megkísérlését és a fényképek számbavételét illeti, azt a törvényszék azért nem látta indokoltnak, mert attól az elsőfokú eljárásban beszerzett bizonyítékok gondos mérlegelésével megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítása nem várható. (Be. 561.§ (3) bekezdés f, pont).

[27] A tényállásból okszerűen vont következtetést a járásbíróság Terhelt1 bűnösségére a terhére rótt közlekedési bűncselekmény vonatkozásában, nem teljes azonban ezen cselekmény jogi minősítése, mint ahogyan törvénysértő módon került sor a vasútállomáson megvalósított, az első részcselekménytől időben és térben elkülönülő, önálló részcselekmény kapcsán a vádlott felmentésére is.

[28] Ami a tényállásban írt első részcselekményt illeti, helytállóan rögzítette a járásbíróság, hogy Terhelt1 azzal, hogy a járműve sebességét a KRESZ 27.§ (3) bekezdésében írtak megszegésével az autóbusz előtt hirtelen és minden ok nélkül csökkentette („büntetőfékezett”), a tömegközlekedési eszközön ülők testi épségét közvetlenül veszélyeztette.

[29] Indokolatlan vészfékezése során ugyanis nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy veszélyhelyzetet generál, s cselekményével nem bízhatott megalapozottan abban, hogy elkerüli annak kialakulását.

[30] A vádlott szándéka mind a közlekedési szabályszegés, mind pedig a közvetlen veszélyhelyzet tekintetében fennállt, ekként – eshetőleges szándékkal – megvalósította a Btk. 234.§ (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés büntettét.

[31] Elkerülte ugyanakkor az elsőfokú bíróság figyelmét - jóllehet azt rögzítette is ítélete tényállása (9) bekezdésében -, hogy a vádlott cselekménye kapcsán az utasok mellett az autóbusz vezetőjének, tanúlnak a testi épsége szintén közvetlen veszélybe került.

[32] Amint arra a főügyészség is hivatkozott átiratában, az autóbuszöbölből kiállni szándékozó jármű mellett elhaladva a vádlott legalább eshetőlegesen észlelte, hogy az egy autóbusz, közösségi közlekedési eszköz, melynek vezetője e tevékenységét végzi.

[33] A Btk. 459.§ (1) bekezdés 12. n, pontja értelmében a közösségi közlekedési eszközt működtető gazdálkodó szervezetnél végrehajtói feladatot ellátó személy e tevékenysége során közfeladatot ellátó személy. A közösségi közlekedési eszközt működtető gazdálkodó szervezet alatt a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012.évi XLI. tv. szerinti, közszolgáltatási szerződés alapján, menetrend szerint végzett közúti személyszállítási közszolgáltatást végző gazdálkodó szervezetet kell érteni.

[34] Ebből következően a büntetőjogi védelem a közúton végzett közforgalmú személyszállítást végzők közül csak a menetrend szerint közlekedő közösségi közlekedési eszközöket működtető gazdálkodási szervezeteknél végrehajtói feladatot ellátó személyekre terjed ki, és csak e tevékenységük során.

[35] A közfeladatot ellátó személlyel szembeni büntetőfékezés a közfeladatot ellátó személy elleni támadást, erőszakos fellépést is jelent, nevezett e tevékenysége során közvetlen veszélybe hozásával történő akadályozása pedig a közúti veszélyeztetés és a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak – valóságos alaki – halmazatának megállapítását eredményezi.

[36] Ezért a törvényszék Terhelt1 vádlott közlekedési cselekményként értékelt cselekményét közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntették (Btk. 310.§ (1) bekezdés a, pont I. fordulat, 311.§) is minősítette.

[37] A másodfokú bíróság nem osztotta a járásbíróság azon megállapítását, hogy a vádlott vasútállomáson megvalósított részcselekménye bűncselekményt nem valósított meg, ugyanakkor nem értett egyet a főügyészséggel sem a körben, hogy az közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntették minősül.

[38] A közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntették elkövetési magatartása a hivatalos személy elleni erőszak büntette elkövetési magatartásával azonos, amely

bűncselekmény megvalósul – többek között - a hivatalos személynek eljárása alatt, illetőleg amiatt történő bántalmazása révén.

[39] Az ítélkezési gyakorlat szerint a hivatalos személy elleni erőszak büntette hivatalos személy eljárása alatti bántalmazásának fordulata akkor állapítható meg, ha a bántalmazás a hivatalos személyt eljárása alatt érte ugyan, de jogszerű eljárásában nem akadályozta (pl. a rendőr szolgálatban van, de éppen nem intézkedik).

[40] Ebből következően a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette ezen fordulatának is alapvető tényállási eleme a közfeladat megléte, ekként az csak akkor valósulhat meg, ha a sértett, akinek sérelmére a bűncselekményt elkövetik, éppen közfeladatát teljesíti. Más szóval a bántalmazásnak – ahogy a hivatalos személy elleni erőszak büntette esetén a hivatalos eljárás folyamatban léte alatt - a közfeladatot ellátó személy közfeladatának teljesítése során, azzal egyidejűleg kell történnie.

[41] Ami pedig a közfeladatot ellátó személy eljárása miatti bántalmazást illeti - hasonlóképpen a hivatalos személy eljárása miatti bántalmazáshoz - az elkövetési idő közömbös, a lényeg a motívum: a bántalmazás bosszúból történik a közfeladatot ellátó személynek egy korábbi eljárása – rendszerint intézkedése – megtorlásaként.

[42] A jelen ügyben irányadó tényállás szerint az autóbusszal a vasútállomásra érkező tanúl a vádlott szintén ott parkoló gépjárművéhez ment, majd nevezettet korábbi cselekménye miatt felelősségre vonta. Közöttük ennek kapcsán hangos vita, szóváltás alakult ki, melynek hevében Terheltl a buszsofört a mellkasánál fogva meglökte.

[43] Mindebből következően a fent írt részcselekmény során a munkaidejét töltő, azonban a közösségi közlekedési eszközt működtető gazdálkodó szervnél végrehajtói cselekvőseget – buszvezetői feladata ellátásához szorosan tartozó tevékenységet – aktuálisan nyilvánvalóan nem végző tanúl sérelmére elkövetett bántalmazás nem minősül egyben nevezett közfeladatának ellátása keretében („eljárása alatt”) megvalósult bántalmazásnak.

[44] Hasonlóképpen, mivel a sértett meglökésére nem nevezett korábbi eljárása, a vádlottal szembeni intézkedése (pl. a vádlott által is hivatkozott, az őt elvakító fényszóró buszsoföri használata) miatti megtorlasként, mintegy bosszúból, hanem a vita hevében, amiatt került sor, hogy tanúl Terheltl után menve nevezettet korábbi (bűn)cselekménye miatt felelősségre vonta, nem beszélhetünk a sértettnek közfeladata ellátása miatti bántalmazásáról sem.

[45] Ehhez képest garázdaság vétségének megállapítására kerülhet sor akkor, ha az elkövetési magatartás kihívóan közösségellenes, erőszakos és másokban megbotránkozás, riadalom keltésére alkalmas. Az elkövető magatartása akkor kihívóan közösségellenes, ha a közösségi együttélés szabályainak leplezetlen, gátlástalan, nyílt semmibe vételével valósítja meg a cselekményét. Ugyanakkor a garázdaság megállapítását nem zárja ki az, hogy a nyilvánosan, megbotránkoztató módon elkövetett tettelegességnek személyes indítéka is van, úgyszintén az sem, ha az elkövető magatartása nem általában a közösség, hanem közvetlenül egy meghatározott személy ellen irányul.

[46] Ekként a vádlottnak a vasútállomás parkolójában, mások jelenlétében, feltűnést keltően, a korábban általa elkövetett bűncselekmény kapcsán a sértett általi felelősségre vonása miatti vitatkozást, hangos szóváltást követően más személyre gyakorolt támadó jellegű fizikai ráhatása, két kézzel való meglökése a társadalmi együttélés szabályaival nem összeegyeztethető volt, így az mindenképpen kihívóan közösségellenesnek minősült.

[47] Jogos védelmi helyzet – amint arra a főügyészség hivatkozott átiratában – szóba sem jöhet, a Btk. 22.§ (1) bekezdése szerinti jogos védelem verbális cselekményekkel szemben nem vehető igénybe, megtorlásként nem alkalmazható (4/2013. büntető jogegységi határozat).

[48] Mindezek alapján a törvényszék a vádlott bűnösségét garázdaság vétségében (Btk.339.§ (1) bekezdés) is megállapította.

[49] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a járásbíróság nagyobb részben feltárta és értékelésébe vonta. A törvényszék további súlyosító körülményként értékelte a többszörös halmazatot.

[50] A másodfokú bíróság a bűnösségi kör bővülésére figyelemmel úgy látta, hogy Terhelt1 esetében pénzbüntetés kiszabása – amelyre immár egyébként is csak enyhítő szakasz (Btk. 82.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d, pont, (3) bekezdés) alkalmazásával kerülhetne sor – indokolatlan, súlytalan, a büntetés Btk.79.§-ában írt céljait kellőképpen nem szolgálja.

[51] Ezért a vádlott büntetését halmazati büntetésként (Btk. 81.§ (1) bekezdés) tekintve kiszabottnak, azt szabadságvesztésre (Btk. 34.§) súlyosította, amelynek tartamát a cselekmények konkrét tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményekhez igazodóan, de figyelemmel az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írt elvekre is, az irányadó 4 év 3 hónapi középértéktől (Btk.81.§ (2) és (3) bekezdés) lefelé jelentősen eltérve, a törvényi minimumban, 1 évben határozta meg.

[52] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (2) bekezdés a, pontja értelmében börtön.

[53] A törvényszék álláspontja szerint lehetőség nyílt ugyanakkor - az enyhítő körülményekre, különösen a vádlottnak fel nem róható igen jelentős, immár több mint 3 éves időmúlásra figyelemmel - arra, hogy a bíróság a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggeszse (Btk.85.§ (1) és (2) bekezdés). A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés – a próbaidő 2 évben történő meghatározásával - ugyanis kellő visszatartó erővel szolgál ahhoz, hogy Terhelt1 vádlott újabb bűncselekményt ne kövessen el.

[54] A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a Btk.38.§ (2) bekezdés a, pontján alapul.

[55] A másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés mellett további büntetésként pénzbüntetés kiszabását eltúlzottnak tartotta, ezért azt mellőzte.

[56] Figyelemmel a vádlott által megvalósított KRESZ-szabályszegés szándékos voltára, annak súlyára, arra a tényre, hogy magatartásával az autóbuszon utazó mintegy 10-15 fő testi épségét közvetlen veszélynek tette ki, Terhelt1 a cselekmény elkövetésekor egyértelműen veszélyt jelentett a közlekedés résztvevőire.

[57] Tekintettel azonban az igen jelentős időmúlásra, valamint arra a tényre, hogy a kifogástalan közlekedési múltú, a közúti közlekedésben immár 39 éve részt vevő, a terhére rótt cselekmény elkövetése óta is rendszeresen vezető vádlott járművezetésével kapcsolatban ezen idő alatt sem merült fel kifogás, rögzíthető, hogy nevezett immár nem jelent veszélyt a közlekedés biztonságára. Ezért a törvényszék vele szemben közúti járművezetéstől eltiltás büntetést nem szabott ki.

[58] Ekként az ügyészi fellebbezés részben eredményre vezetett, míg a védelmi perorvoslatok nem fogtak helyt.

[59] Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen.

[60] Az előzetes mentesítés szubjektív, alanyi feltétele a terhelt érdemessége. Az érdemesség mérlegelése során több körülményt együttesen kell vizsgálni, így különösen a bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösség fokát, az elkövető személyiségét, életvezetését, a bűncselekmény elkövetése és az elítélés ideje között tanúsított magatartását, a cselekményével okozott sérelem jóvátételét.

[61] A másodfokú bíróság a fentiek számbavétele alapján úgy látta, hogy a szándékos bűncselekmények többszörös halmazátát megvalósító, egyik rész-cselekményével több személy testi épségét közvetlen veszélynek kitévő Terhelt1 az előzetes mentesítésre büntetlen előélete és a cselekmények elkövetésétől eltelt igen jelentős időmúlás ellenére is méltatlan. Ezért őt előzetes mentesítésben nem részesítette.

[62] Az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek voltak.

[63] A fent kifejtettekre figyelemmel a törvényszék a Be. 606.§ (1) bekezdése értelmében érintett részében megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit illetően a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta a járásbíróság ítéletét.

[64] A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 615.§ (1) bekezdése, (2) bekezdés a, pontja és (3) bekezdése értelmében van helye fellebbezésnek.

Székesfehérvár, 2022. január 20.

dr. Tőke Zoltán a tanács elnöke

dr. Veszeli Éva előadó bíró

dr. Czikajló Ádám bíró